

บทที่ 1
บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสารด้วยคำพูดในทุกสังคม เป็นรหัสในการสื่อสารเชิงวัจนะ (Verbal Communication) ที่ใช้ถ่ายทอดข่าวสาร อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ฯลฯ ระหว่างผู้ทำการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความหมาย ความเข้าใจระหว่างกัน (Berlo, 1960 : 170) ในทุกสังคมหรือทุกประเทศจะมีภาษาเฉพาะเป็นของตนเองเพื่อใช้ประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งมีความหลากหลายและแตกต่างกันตามการใช้ภาษาของบรรพบุรุษที่มีมาแต่ดั้งเดิมและตกทอดสู่คนรุ่นหลังต่อๆ มา ท่ามกลางวิวัฒนาการของภาษาที่มีมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เช่นเดียวกับประเทศไทยที่มีภาษาประจำชาติคือ ภาษาไทย ซึ่งสืบทอดและวิวัฒนาการมาหลายยุคหลายสมัยและมีพัฒนาการทางภาษาเรื่อยมาจนเป็นภาษาไทยที่คนไทยใช้กันอยู่ในปัจจุบัน

ในอดีตที่ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีจากต่างแดน ตลอดจนการติดต่อค้าขายและอารยธรรมต่างๆ จากซีกโลกตะวันตกยังไม่แพร่หลายสู่สังคมไทยมากนัก การสื่อสารด้วยภาษาไทยเพียงภาษาเดียวก็เพียงพอสำหรับคนไทยในการที่จะดำเนินชีวิตและพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างง่ายดาย แต่สำหรับปัจจุบันในยุคที่โลกไร้พรมแดนและกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) มีอิทธิพลแผ่ขยายไปทั่วทุกภูมิภาคในโลก - ความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ทั้งวิชาการ เทคโนโลยี วัฒนธรรม ธุรกิจการค้า ฯลฯ ล้วนถ่ายทอดสู่สังคมไทยจากประเทศต่างๆ อย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว และมีแนวโน้มว่าการหลั่งไหลของข่าวสารและความเจริญในด้านต่างๆ จากทั่วโลกนี้จะเข้าสู่สังคมไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคต ดังนั้น การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติจะต้องมีเพิ่มมากขึ้น และภาษาไทยก็เป็นเพียงภาษาประจำชาติไทยที่มีได้แพร่หลายหรือใช้สื่อสารกันโดยทั่วไปในหมู่ชนชาติอื่น จึงเป็นความจำเป็นที่คนไทยจะต้องเพิ่มพูนศักยภาพและพัฒนาตนเองในด้านการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยความชาญฉลาด รู้เท่าทันและทัดเทียม เพื่อไม่ให้ตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบหรือถูกหลอกลวงจากชาวต่างชาติเพราะความอ่อนด้อยทางด้านภาษา

การมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอื่นอีกนอกเหนือจากภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญ และภาษาที่ถือเป็นภาษากลางที่ชาวต่างชาติทุกประเทศในโลกใช้ในการสื่อสาร สร้างความหมายและทำความเข้าใจระหว่างกันในปัจจุบันก็คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ได้รับการ

ยอมรับจากนานาประเทศทั่วโลกให้เป็นภาษาสากล และเป็นภาษาสื่อกลางเพื่อใช้สร้างความเข้าใจระหว่างคนที่มีความรู้ภาษาประจำชาติแตกต่างกันและจำเป็นจะต้องติดต่อสื่อสารระหว่างกัน

การตระหนักถึงความสำคัญของการมีความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเชี่ยวชาญ และถูกต้องของคนไทยเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพนั้น มิใช่ความแปลกใหม่ที่เพิ่งจะเริ่มเกิดขึ้นในสังคมไทย จะเห็นได้ว่าหลักสูตรของการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลหรือเอกชนตลอดจนระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน นิสิตนักศึกษามาเป็นระยะเวลา นานแล้ว หากแต่จะพบว่าคนไทยที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้ไม่มีมากนักหรือพบได้น้อยมากในคนรุ่นปัจจุบันเพียงบางกลุ่มซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นกลุ่มนักวิชาการ นักธุรกิจที่ติดต่อกับการค้ากับต่างประเทศเป็นประจำหรือผู้ที่จบการศึกษามาจากต่างประเทศโดยตรง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ อาทิเช่น ขาดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ได้ผล ขาดบุคลากรในการสอนที่มีความรู้อย่างถูกต้องและเชี่ยวชาญ หรือการขาดความสนใจ เอาใจใส่ฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษของตัวผู้เรียนเอง เป็นต้น การขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องของภาษาอังกฤษทำให้บางครั้งการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติกลายเป็นอุปสรรคและข้อขัดข้องประการสำคัญที่ทำให้คนไทยต้องสูญเสียโอกาสหรือเสียเปรียบในการพัฒนาตนเอง ธุรกิจ สังคม รวมถึงประเทศชาติด้วย เพราะการที่ไม่สามารถสื่อสารหรือทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาสากลนี้ได้ดีนัก การตระหนักถึงความสำคัญในบทบาทของภาษาอังกฤษที่เข้ามาเกี่ยวพันในการดำเนินชีวิตปัจจุบันของคนในประเทศ เนื่องด้วยความจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับชาวต่างชาติเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รับการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีและความเจริญในด้านต่างๆ ติดต่อด้านธุรกิจ การค้า ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศชาติโดยรวมและต่อเนื่องไปจนถึงในอนาคต ทำให้รัฐบาลได้มีการวางแผนอย่างจริงจังที่จะส่งเสริมให้คนไทยรุ่นต่อไป มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากยิ่งขึ้น

เยาวชนไทยคือคนรุ่นต่อไปที่จะก้าวเข้ามาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า รัฐบาลจึงได้วางแผนที่จะส่งเสริมและสนับสนุนเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถในหลายๆ ด้านที่จะเป็นประโยชน์เพื่อการเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพต่อไป และความรู้ความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญโดยได้กำหนดไว้เป็นวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ว่า "เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์" โดยได้ขยายความคำว่า "คุณลักษณะของเด็กและเยาวชนที่พึงประสงค์" ไว้ 10 ประการ และคุณลักษณะข้อหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ก็คือ

การมีความสามารถในการสื่อสารได้มากกว่า 1 ภาษา ซึ่งถึงแม้จะมีได้ระบุชัดเจนไว้ในเบื้องต้นว่าเป็นภาษาไทย แต่เมื่อพิจารณาต่อเนื่องไปในแนวทางการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ความสามารถของเด็กและเยาวชนที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนฉบับเดียวกันเพื่อการสร้างเสริมให้เด็กและเยาวชนมีคุณลักษณะตามความประสงค์ในข้อนี้ นั้น จะชี้ชัดได้ว่า มาตรการที่ระบุไว้มีเจตนามุ่งเน้นให้เยาวชนมีความสามารถในการสื่อสารได้อีก 1 ภาษาคือภาษาอังกฤษ ดังตารางข้างล่างนี้ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลมีความใส่ใจและตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่พึงจะเน้นให้เยาวชนไทยมีความรู้ความสามารถในด้านนี้อย่างจริงจังมากขึ้น

มาตรการ	ชื่อโครงการ	เป้าหมาย	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
พัฒนาหลักสูตรที่เน้นภาษาต่างประเทศ	ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	อบรมครูสอนภาษาอังกฤษ 400 คน เพื่อพัฒนาทักษะการสอน	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
	พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษทุกระดับ • พัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ • พัฒนาคือ่มือการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ • จัดตั้งศูนย์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแหล่งชุมชนฯ ละ 1 แห่ง 	<ul style="list-style-type: none"> กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรการเพื่อการส่งเสริมให้เยาวชนมีความสามารถในการสื่อสารได้มากกว่า 1 ภาษา

ที่มา : การแปลงแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)

การวางแนวทางของรัฐบาลเพื่อส่งเสริมและผลักดันให้เยาวชนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน และพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษย่อมส่งผลให้ครู อาจารย์มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มคุณภาพของเด็กไทยนั้นจะได้ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ จำเป็นจะต้องอาศัยความสนใจใส่ใจต่อการเรียนรู้ของตัวนักเรียนเองด้วยไม่เฉพาะแต่การเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนซึ่งมีข้อจำกัดของเวลาในการสอนเท่านั้น ความ

กระตือรือร้นที่จะชวนชวหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของนักเรียนเพื่อสร้างเสริมความสามารถของตนเองนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาที่วางแผนไว้สำหรับเยาวชน เน้นหนักในการเป็นเครื่องมือค้นหา เรียนรู้ แสดงออกและทำความเข้าใจกับสภาพความเป็นจริงของชีวิตที่แท้จริงและเป็นการพัฒนาทัศนคติในการคิดค้น นิสัยและสาระอันเกี่ยวกับสังคม ร่างกายและสติปัญญา (Good, 1973 : 552)

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษามีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าระดับอื่นๆ เป็นตัวเชื่อมสำคัญที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นผู้อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในสิ่งที่เขายึดมั่นและความคิด ความเชื่อมั่นเหล่านี้จะพัฒนาต่อไปเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (Saylor, 1988: 628) เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้เขียนไว้ในบทความเรื่อง "สามแสงในวัยวิกฤต" ว่าวัยรุ่นหรือเยาวชนเป็นวัยที่ประกอบด้วย 3 แสงคือ แสงความรัก แสงความรู้และแสงความเป็นตัวของตัวเอง (เดลินิวส์, 10 กุมภาพันธ์ 2541) การแสวงหาความรู้จึงเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของวัยนี้ ดังนั้น วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จึงถือเป็นทรัพยากรบุคคลในช่วงเวลาอันสำคัญที่นอกจากจะได้รับการสร้างฐานความรู้ภาษาอังกฤษจากหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียนตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ที่มุ่งเน้น "คน" เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาแล้วนั้น ยังสามารถใช้ศักยภาพของการแสวงหาความรู้ที่มีอยู่เองโดยธรรมชาติ ค้นหาและเสริมฐานความรู้ภาษาอังกฤษของตนเองที่มีอยู่เดิมให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญที่สุดของการศึกษา มีผลต่อชีวิตในอนาคตทั้งในเรื่องของการศึกษาต่อระดับสูงหรือการทำงานและหลักไม่พ้นที่จะต้องเกี่ยวพันกับการใช้ความรู้ภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย การสอบเข้าทำงานตามหน่วยงานราชการหรือเอกชน จึงเป็นเสมือนแรงผลักดันให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเร่งเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน โดยการก้าวไปค้นหาแหล่งความรู้ที่จะสนองความต้องการเพื่อให้สามารถแข่งขันกับบุคคลอื่นตามแนวทางที่ตนเองมุ่งหวังไว้ได้

ปัจจุบันมีแหล่งความรู้ภาษาอังกฤษมากมายนอกเหนือจากการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนซึ่งนักเรียนสามารถแสวงหาได้ตามความต้องการทั้งจากห้องสมุด สถาบันสอนภาษาหรือการสอบถามจากบุคคลที่รู้จักและมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้ นอกจากนี้ ก็ยังมีแหล่งที่นักเรียนจะแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษได้สะดวกอีกแหล่งหนึ่งคือ สื่อมวลชน ก่อ สวัสดิทานิชย์ ได้กล่าวไว้ว่า การสอนให้เด็กเรียนเองมีวิธีเรียนสำหรับศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหลายวิธี แต่วิธีที่สามารถทำได้ง่ายคือ วิธีให้เด็กเรียนเพิ่มเติมจากการบริโภครายการของสื่อมวลชน (2534 21)

สื่อมวลชนเป็นแหล่งที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างประหยัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อโทรทัศน์ สื่อประจำบ้านที่มีประสิทธิภาพสูงสุด สามารถให้ได้ทั้งภาพและเสียงและมีความใกล้ชิดกับเด็ก และเยาวชนมากในประเทศไทย เป็นสื่อที่ใช้มากในด้านการศึกษา ชาวสารและความบันเทิง (ประกายรัตน์ คริสธำน, 2531: 713) Glynn (1973) ได้กล่าวไว้ว่าโทรทัศน์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการสอน สามารถสอนเด็กได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เขาเสนอว่า รายการโทรทัศน์จะต้องหาวิถีทางที่จะกระตุ้นให้ผู้รับสารมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน ทำให้ผู้ชมมีความกระหายที่จะพยายามและทำตาม (อ้างถึงใน Bumrongsuk Siha-Umphai, Chamnong Vibulsri และ Sukanya Terawanij, 1975 : 15)

โทรทัศน์ได้ก้าวเข้ามามีบทบาทในการให้ความรู้และการศึกษาด้านในปัจจุบัณ รวมทั้งการให้ความรู้ภาษาอังกฤษซึ่งมีการพัฒนารูปแบบและเนื้อหาของรายการให้มีความแปลกใหม่ และเพิ่มความหลากหลายมากขึ้นกว่าในอดีต จนอาจจะเรียกได้ว่าเป็นการพลิกโฉมหน้าของการผลิตรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้หรือให้การศึกษาของเมืองไทย จากเดิมที่มุ่งให้ความรู้ภาษาอังกฤษในลักษณะของการสอนโดยตรงเพียงอย่างเดียวเช่น รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่มีอาจารย์มาสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาหรือผู้ที่สนใจทั่วไปได้รับชมทางโทรทัศน์ ต่อมาทางมหาวิทยาลัยฯ ก็ได้มีการพัฒนาการให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มาเป็นรายการ "Follow Me" ที่มีรูปแบบการสอนโดยใช้ละครสั้นที่ผู้แสดงเป็นชาวไทยหรือชาวต่างประเทศประกอบการอธิบาย จนขณะนี้ก็มีการผลิตรายการแนวใหม่ที่ยังคงให้ความรู้ภาษาอังกฤษ แต่นำสาระและความบันเทิงอื่นๆ เข้ามาประกอบในรายการมากขึ้น เพื่อลดทอนความหนักทางวิชาการลงและจูงใจผู้รับสารหรือกลุ่มเป้าหมายให้สนใจในความรู้ภาษาอังกฤษที่ถ่ายทอดผ่านทางรายการโดยใช้ความบันเทิงเป็นจุดดึงดูดความสนใจ รูปแบบของการผลิตรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้ในลักษณะนี้เรียกว่า "Edutainment" ซึ่งเป็นการนำเอาคำที่มีความหมายสะท้อนถึงหน้าที่ของสื่อสารมวลชน 2 อย่างคือ คำว่า "Education" แปลว่า "การศึกษา" และคำว่า "Entertainment" ที่แปลว่า "ความบันเทิง" มารวมเข้าด้วยกันกลายเป็น "Edutainment" ซึ่งหมายถึง "การให้การศึกษาควบคู่ไปกับความบันเทิง" เช่น รายการ "A E / For You" รายการเกมลึกลับที่ใช้ภาษาอังกฤษในการแข่งขัน หรือรายการ "E for Teens" รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ข่าวสารความเคลื่อนไหวในวงการบันเทิงของไทยและต่างประเทศมาเป็นข้อมูลนำเสนอสู่ผู้ชม และจากที่มีจำนวนรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษอยู่น้อยมากก็มีการแข่งขันผลิตรายการลักษณะนี้ออกมามากขึ้น โดยที่แต่ละรายการก็มุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่เหมือนและแตกต่างกันบ้าง ทั้งวัยเด็ก วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ที่มีความสนใจหรือต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อโทรทัศน์

การผลิตรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์โดยนำความบันเทิงมาใช้ควบคู่กับการให้ความรู้ ถือได้ว่าเป็นการนำสื่อมวลชนมาใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาสังคมทางหนึ่งคือ ทำให้เยาวชนและบุคคลในสังคมไทยมีความรู้ ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยการให้ความรู้ผ่านทางรายการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการใช้สื่อมวลชนในการศึกษาทั่วๆ ไป นอกเหนือจากการทำหน้าที่ให้ข่าวสารหรือความบันเทิงแต่เพียงอย่างเดียว และหน้าที่ในการให้ความรู้หรือการศึกษาก็เป็นหน้าที่หนึ่งของสื่อมวลชนในการพัฒนาสังคม ดังที่ เลดีเยร์ เชยประทีป ได้กล่าวไว้ถึงภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสื่อมวลชนในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเพื่อการพัฒนาประเทศคือ จะต้องมีการสอนหรือฝึกอบรมความเชี่ยวชาญที่จำเป็นในการพัฒนาประเทศ (2526: 42) และความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษก็นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างหนึ่งในสังคมไทยปัจจุบัน Dieuzeide ได้กล่าวถึงการใช่วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาอย่างได้ผลและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกว่ามี 4 วิธีคือ ใช้ประกอบการสอนในชั้นเรียน ใช้ชุดเรขข้อมภพรองที่มีอยู่ในระบบการศึกษา ใช้ขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนถึงที่บ้านและใช้เพื่อนำการศึกษาไปสู่ชุมชนที่ยังไม่มีโรงเรียน (Wilbur Schramm, 1964: 156-166) ซึ่งรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของไทยอาจจัดได้ว่าเป็นการใช้สื่อมวลชนเพื่อขยายและเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนถึงที่บ้าน ตามวิธีของ Dieuzeide ที่ได้กล่าวไว้ และจากการวิจัยถึงความสามารถของสื่อมวลชนในการให้ความรู้แก่นักเรียนในประเทศญี่ปุ่นพบว่า เด็กนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นโดยมีวิทยุกระจายเสียงประกอบการสอนจะทำคะแนนได้ดีกว่าเด็กนักเรียนที่เรียนโดยไม่มีวิทยุกระจายเสียงประกอบการสอน (ปรมะ สตะเวทิน, 2533 : 153) ตารางต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงรายการต่างๆ ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันซึ่งเผยแพร่อยู่ทางสถานีโทรทัศน์ของไทยประเภทรับชมได้โดยไม่ต้องเสียค่าสมาชิก (Free TV)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการ	สถานีโทรทัศน์	วันและเวลา	รูปแบบรายการ
"ทอล์ค ออฟ เดอะ ทาวน์" (Talk of the Town)	ช่อง 3	ทุกวันจันทร์-ศุกร์ 5.50-6.20 น.	- เล่นอวสานสั้นๆ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ และให้ความรู้ด้านคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษ - ส่วนใหญ่ดำเนินรายการโดยใช้ภาษาอังกฤษ
"อี ฟอร์ ทีนส์" (E for Teens)	ช่อง 5	ทุกวันเสาร์ 10.00-10.30 น.	- ให้ความรู้ภาษาอังกฤษโดยนำสาระและความบันเทิงในวงการเพลง ภาพยนตร์ ทั้งไทยและต่างประเทศมาเสนอ - ดำเนินรายการโดยใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
"เบน + โบท เลิฟอิงลิช" (Ben + Boat Love English)	ช่อง 9	ทุกวันจันทร์-ศุกร์ 18.55-19.00 น.	- ให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ - เป็นการ์ตูนบรรยายโดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
"พูด ฟิต ฟอ โฟ"	ช่อง 9	ทุกวัน 19.55-20.00 น.	- ให้ความรู้เกี่ยวกับสำนวน คำศัพท์ต่างๆ ในภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีการพาดพิงสถานที่ต่างๆ ของไทยบางครั้ง - ดำเนินรายการโดยใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
"เชลล์ควิซ" (Shell Quiz)	ช่อง 9	ทุกวันอังคาร 17.30 - 18.00 น.	- แข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา - ดำเนินรายการโดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
"เอ อี โฟร์ ยู" (A.E.I For You)	ช่อง 9	ทุกวันเสาร์ 16.00-17.00 น.	- เกมปริศนาคำปัญหาภาษาอังกฤษ - ดำเนินรายการโดยใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
"มอริ่ง ทอล์ค" (Morning Talk)	ช่อง 11	ทุกวันจันทร์-ศุกร์ 7.00-7.30 น.	- สัมภาษณ์บุคคลจากวงการต่างๆ - ดำเนินรายการโดยใช้ภาษาอังกฤษ
"ไทยแลนด์อินเตอร์เนชันแนล" (Thailand International)	ช่อง 11	ทุกวันจันทร์ 8.30-9.00 น.	- สัมภาษณ์บุคคลจากวงการต่างๆ - ดำเนินรายการโดยใช้ภาษาอังกฤษ
"อีซี อิงลิช" (Easy English)	ไอทีวี	ทุกวัน 18.45-18.50 น.	- ให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีละครสั้นประกอบคำอธิบาย พร้อมทั้งตอบจดหมายปัญหาภาษาอังกฤษที่ผู้ชมส่งเข้ามาถึงรายการ - ดำเนินรายการโดยใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางสถานีโทรทัศน์ของไทย (ประเภทไม่เสียค่าสมาชิก) ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

รายการต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นแหล่งแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ทั้งสิ้น และด้วยพัฒนาการด้านการผลิตที่แตกต่างไปจากเดิม ความหลากหลายในด้านเนื้อหาผสมผสานกับความบันเทิงและการจัดทำรูปแบบของรายการที่มีให้เลือกชมได้มากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน อาจจะมีผลต่อการสร้างความสนใจให้กับนักเรียนในกลุ่มนี้ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่นิยมและชื่นชอบความแปลกใหม่ได้ ในอดีตเคยมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาในประเทศไทยกับกลุ่มเด็ก และพบว่ารายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษไม่ได้รับความสนใจเลยเนื่องจากรูปแบบของรายการไม่ดีพอ (Bumrongsuk Siha-Umphai, Chamnong Vibulsri และ Sukanya Terawanij, 1975 : 10) แต่ด้วยสภาพการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนปัจจัยทางสภาพสังคม เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ก็มีส่วนเสริมส่งให้เยาวชนต้องเร่งพัฒนาศักยภาพและความสามารถของตนเองในด้านต่างๆ รวมทั้งการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ต่อตนเองทั้งในเรื่องของการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งในขณะนี้ ทางกรมสามัญศึกษามีโครงการที่จะสนับสนุนให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ทำงานควบคู่ไปกับการเรียนต่อด้วย เพื่อเป็นการเพิ่มแรงงานระดับกลางในตลาดและแก้ปัญหาที่ผลิตนักศึกษาเรียนจบปริญญาตรีแล้วส่วนใหญ่หางานทำได้ยาก (เดลินิวส์ 19 พฤษภาคม 2541) จึงเท่ากับเป็นการเร่งระยะเวลาที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะเข้าสู่ตลาดแรงงานให้เร็วยิ่งขึ้น และในอนาคตของตลาดแรงงานไทยก็มีแนวโน้มว่าหน่วยงานหรือบริษัทเอกชนจำนวนมากจะต้องอาศัยเงินลงทุนและมีการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารงานโดยชาวต่างประเทศมากขึ้นด้วย ซึ่งต้องให้การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในการทำงานอย่างแน่นอน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ที่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งที่ต้องการจะศึกษาต่อระดับสูงหรือทำงานทันทีหลังเรียนจบ จะต้องเตรียมตนเองด้วยการแสวงหาและเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งความรู้ต่างๆ และแหล่งความรู้ด้านนี้ที่ใกล้ตัวด้วยรูปแบบและวิธีการให้ความรู้ตลอดจนเนื้อหาที่ทันสมัยแหล่งหนึ่งก็คือ รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

ด้วยเหตุต่างๆ ดังกล่าวจึงอาจจะเป็นจุดเปลี่ยนแปลงทำให้นักเรียนในระดับนี้ที่มีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษหันมาสนใจเลือกรับชมรายการประเภทนี้ทางสื่อโทรทัศน์ด้วยความคาดหวังว่ารายการเหล่านี้จะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมได้นอกเหนือจากการแสวงหาความรู้ด้านนี้ผ่านทางสื่อหรือแหล่งความรู้อื่น ดังเช่นที่เคยกระทำมาในอดีตเท่านั้น เป็นความคาดหวังว่ารายการเหล่านี้จะให้ประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านต่างๆ มากหรือน้อยเพียงไร เช่น ช่วยให้ได้ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ ช่วยให้การพบความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ ล้วน เป็นต้น ความคาดหวังเหล่านี้จะเป็นแรงผลักดัน

ให้นักเรียนแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษด้วยการรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทนี้มากขึ้น เพื่อดูว่าความคาดหวังของตนได้รับการตอบสนองหรือไม่ ในลักษณะใด เมื่อรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์สามารถตอบสนองความคาดหวังให้กับพวกเขาได้ก็จะเกิดเป็นความพึงพอใจขึ้นหลังจากที่ได้รับชมรายการนั้นแล้ว และด้านนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ค้นพบว่ารายการโทรทัศน์ประเภทนี้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับพวกเขาได้ตามความคาดหวังก็จะนำไปสู่การแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วยการชมรายการโทรทัศน์ประเภทนี้มากขึ้น นักเรียนจะสนใจติดตามชมรายการเพื่อให้ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ซึ่งทำให้ได้รับความรู้ด้านนี้มาอย่างประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก จากเดิมที่อาจจะต้องอาศัยค้นคว้าหาความรู้ด้านนี้ด้วยการซื้อตำรา หนังสือวิชาการทางภาษาอังกฤษหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ เท่านั้น และยังถือได้ว่าสื่อโทรทัศน์มีส่วนช่วยเปลี่ยนแปลงวิธีการเพิ่มพูนและให้การศึกษาด้านความรู้ภาษาอังกฤษแก่เยาวชนเพื่อพัฒนาสังคมไทยอีกด้วย ก่อ สวัสดิพิธานิชย์ ได้กล่าวไว้ด้วยว่า ผู้บริโภคสื่อมวลชนกระจายกันอยู่ในที่ต่างๆ แต่ทุกคนจะมีภูมิหลังและความสนใจที่แตกต่างกัน ผู้ชมหรือผู้ดูจะเลือกบริโภคแต่รายการที่ตนสนใจเท่านั้น (2534: 19) หากแต่รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์เหล่านี้จะสามารถสนองความต้องการแสวงหาความรู้ ความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์และนำไปสู่ความพึงพอใจอันเป็นผลมาจากการรับชมรายการของพวกเขาได้หรือไม่นั้นเป็นคำถามที่นักศึกษาค้นหาคำตอบเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งยังไม่เคยมีงานวิจัยชิ้นใดของไทยที่ทำการศึกษาในเรื่องนี้มาก่อน ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจที่จะค้นคว้าหาคำตอบในเรื่องนี้ หากการรับชมรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษเหล่านี้สามารถเป็นช่องทางหรือแหล่งแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสนองความคาดหวังจนนำไปสู่ความพึงพอใจของพวกเขาได้ นั้นย่อมแสดงว่าสื่อมวลชนแขนงหนึ่งของสังคมไทยในปัจจุบันสามารถแสดงบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษาด้านภาษาอังกฤษได้ตรงกับความต้องการของเยาวชนไทย อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมและสร้างสรรค์ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติมากยิ่งขึ้น เป็นการช่วยยกระดับและพัฒนาสังคมไทยทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับความพึงพอใจจากรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
6. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษและความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
7. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์และพฤติกรรมเปิดรับชมรายการกับความพึงพอใจจากรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัญหำนำในการวิจัย

1. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
2. พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
3. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่
4. ความคาดหวังประโยชน์จากรายการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่

5. พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากรายการหรือไม่
6. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษและความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่
7. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์และพฤติกรรมเปิดรับชมรายการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร
2. พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันตามลักษณะทางประชากร
3. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
4. ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร
5. พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากรายการ
6. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษและความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ

7. ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์และพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากการรับชมรายการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากลุ่มเป้าหมายเฉพาะนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน ตลอดจนโรงเรียนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์

รายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ หมายถึง รายการที่มีเนื้อหาเผยแพร่ความรู้ภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ให้กับผู้ชมทางสถานีโทรทัศน์ประเภทไม่ต้องเสียค่าสมัครเป็นสมาชิกในการรับชม (Free TV) ได้แก่ ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 ช่อง 11 และไอทีวี และออกอากาศในช่วงเวลาที่กำหนดไว้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ อาจจะเป็นในรูปแบบของการให้ความรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงเพียงอย่างเดียวหรือเป็นการให้ความรู้โดยสอดแทรกความบันเทิงในลักษณะของรายการเกมส์โชว์ รายการทอล์คโชว์หรือรายการการ์ตูน เป็นต้น

พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ หมายถึง ความถี่ในการรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์และลักษณะการรับชมรายการแต่ครั้งหนึ่งว่าเป็นการชมตลอดทั้งรายการหรือชมเพียงบางส่วนจากรายการ

ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงความประสงค์หรือความตั้งใจที่จะให้ได้มาซึ่งความรู้ภาษาอังกฤษ

ความคาดหวังประโยชน์จากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ หมายถึง การคาดคะเนหรือมุ่งหวังว่าเนื้อหาที่เผยแพร่ในรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์จะสามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองในด้านต่างๆ ได้แก่

- ได้รู้ความหมายของคำศัพท์และสำนวนในภาษาอังกฤษมากขึ้น
- ได้รู้วิธีการใช้คำ สำนวนในภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

- ได้ฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง
- ได้ทราบข่าวสารสาระและความบันเทิงอื่นๆ ที่สอดแทรกอยู่ในรายการ
- ใช้สื่อสารกับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันบางโอกาส เช่น เพื่อน ครูหรือชาวต่างชาติ
- ช่วยในการทบทวนความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิม
- ใช้เป็นหัวข้อสนทนากับครูหรืออาจารย์
- ช่วยทำให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย
- ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีอื่น
- มีโอกาสได้รับรางวัลจากรายการ
- ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- เป็นความรู้เสริมในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของไทย
- เป็นความรู้เสริมในการศึกษาต่อต่างประเทศ
- เป็นความรู้เสริมในการทำงานในอนาคต

ความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกในด้านบวก เช่น ยินดีที่ได้รับความรู้ตามที่ต้องการหรือสนุกสนานจากการรับชมรายการ ความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ได้แก่

- ทราบความหมายของคำศัพท์และสำนวนในภาษาอังกฤษมากขึ้น
- ใช้คำศัพท์หรือสำนวนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น
- ออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง
- ทราบข่าวสารสาระและความบันเทิงอื่นๆ ที่สอดแทรกอยู่ในรายการ
- ใช้สื่อสารกับบุคคลอื่นในชีวิตประจำวันในบางโอกาส เช่น เพื่อน ครูหรือชาวต่างชาติ
- ความรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมแน่นย่ำมากขึ้น
- มีหัวข้อสนทนากับครูหรืออาจารย์
- ทำให้ตนเองเป็นคนเก่งและทันสมัย
- ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษโดยวิธีอื่น
- มีโอกาสได้รับรางวัลจากรายการ
- ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มไปใช้สอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของไทย
- ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มไปใช้ศึกษาต่อต่างประเทศ
- ได้ความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มไปใช้ในการทำงานในอนาคต

ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ ระดับและแผนการศึกษา ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในเทอมที่ผ่านมา อาชีพของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ทั้งในโรงเรียนของรัฐบาล เอกชนและสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลในส่วนของการต้องการแสวงหาความรู้ทางภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือประกอบการศึกษาวิจัยในการวางแผนทางเพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์และผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่จะได้ทราบถึงความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อประยุกต์ใช้หรือพัฒนาการสอนและสามารถเลือกนำรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์มาใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ตรงกับความต้องการ ความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจของนักเรียน

3. ผลจากการวิจัยจะเป็นเครื่องมือให้เห็นถึงความสามารถในการทำหน้าที่ให้การศึกษาหรือความรู้ภาษาอังกฤษของรายการประเภทนี้ทางโทรทัศน์ที่มีอยู่ในปัจจุบันต่อการสนองตอบ ความคาดหวังประโยชน์และสร้างความพึงพอใจในด้านต่างๆ ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร

4. เป็นแนวทางในการผลิตและปรับปรุงรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในรูปแบบที่สามารถสนองความต้องการ ความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครได้